

1949, desember 28. Pantattest. (Dok. 15 ad 2.)

Grunnboka for Gjøvik viser at Nils Ugland, Andreas Ugland, fru Randi Mørk, fru Else Ekeren, har grunnbokhjemmel til Strandgaten 13 a, areal 10 183 m<sup>2</sup>, i følge skjøte dat. 28/12 1949, tgl. 20/1 1950.

H e f t e l s e r :

A. Sammen med bygrunn av nedre Gjøvik:

1. Landskyld svares til Hunn kirke.
2. Kontrakt hvorved Jess Anker tillates å anlegge lense og bommer for elven på nedre Gjøvik, tgl. 23/3 1787.
3. Jernbaneekspropriasjon av lensen, tgl. 2/5 1901.
4. Kontrakt om lenseavgift, tgl. 4/3 1805.
5. Grenseregulering vedk. kjøpstaden Gjøvik, tgl. 1/3 1861.

B. Alene:

1. Grunnavgift etter bykontrakten. Mjøsen.
2. Obligasjon fra O.A. Ugland til sakf. Paul H. Vindholt for kr. 15.000,- till. i løsøre i h.t. lov 8/6 1895, tgl. 15/4.39.
3. Ekspropriasjonsskjønn vedk. midlertidig regulering av Mjøsa, avhjemlet 26/11.41 forsåvidt angår E.S. Elfstedts gartneri på leiet grunn u.d.e. tgl. 11/1.43.
4. Rett for Strandgaten 13B og 13C til gjennomkjørsel gjennom d.e. i den vanlige arbeidstid, på forskjellige nærmere angitte betingelser i kontrakt av 5/8.46, tgl. 16/8.46.
5. Pantobligasjon for Andreas Ugland, Nils Ugland, Randi Mørk og Else Ekeren til Gjøviks Sparebank for kr. 4.000,- dat. 17/1.50 till. i løsøre etter lov av 8/6.1895, tgl. 28/1.50.

1950, juni 24. Skriv fra Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet til fylkesmannen i Oppland. (Dok. 2 ad 2.)

Endringer i reguleringsplanen for Gjøvik.

Brev hit 10. desember 1949.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Gjøvik bystyre i møte den 17. oktober 1949 om de ovennevnte reguleringsendringer. Unntatt fra stadfestelsen er dog pkt. 9 i bystyrets vedtak om regulering av åpning inn fra Glassverksgata til det indre av kvartalet mot Storgate, slik at åpningen skal danne felles innkjørsel.

En har unntatt den nevnte endring fra stadfestingen i henhold til anmodning fra kommuneadvokat Sterri, jfr. hans brev hit av 12. april 1950.

En viser for øvrig angående felles innkjørsel til bygningslovens § 26, i, 3, jfr. § 40 1 d..

Det er videre forutsetning at eieren av Strandgata 13 a skaffes en annen tjenlig tomt.

Så framtid rutebilholdeplassen skal være kommunal, slik at den blir offentlig plass, vil den stadfestede reguleringsplan gi direkte ekspropriasjonshjempel, jfr. bygningslovens § 40. I motsatt fall må kommunen ha departementets tillatelse til ekspropriasjon i samsvar med § 41.

Det mottatte reguleringskart sendes vedlagt tilbake, idet kartet med 2 kopier om mulig oppklebet på lerret besendt inn hit, jfr. bygningslovens § 27,5. Et eksemplar av kartet vil deretter bli sendt tilbake til oppbevaring i kommunens arkiv forsynt med påtegning om stadfestingen.

---

Jnr. 4108/1950.  
GT/gr.

Går med vedlegg til herr ordføreren i Gjøvik til underretning. Oppland fylke, den 27. juni 1950.

1950, september 11. Av m ø t e b o k for Gjøvik Prisnemnd.

(Dok. 18 ad 53 - NYTT.)

Den 11. september 1950 holdt Gjøvik Kontrollnemnd, avdeling for fast eiendom, møte i Strandgaten 13 a. Nemnda var fulltallig.

Som sak nr. 19/1950 ble behandlet takstbegjæring fra overretts-sakfører Hugo Mohn på vegne av eierne, Nils Ugland, Andreas Ugland, Randi Mørk og Else Ekeren.

Til møtet var innkalt eierne av forannevnte eiendom, Nils Ugland, Andreas Ugland, Hugo Mohn og overingeniør Wilh.Bull-Engelstad møtte etter anmodning fra Norges Statsbaner.

Formannen gjorde rede for grunnlaget for takseringen og reglene for anke.

De møstende ble gitt høve til å uttale seg.

Det ble fremlagt følgende opplysninger: Norges Statsbaner har tatt ut stevning for i medhold av jernbaneloven å ekspropriere ca. 400 m<sup>2</sup> av Strandgaten 13,a i anledning av et jernbane-sidespor fra Gjøvik jernbanestasjon til A/S Hunton Bruk.

I møte den 31. august 1950 med jernbaneinspektør Reidar A. Bøen har imidlertid eieren av Strandgaten 13,a gått med på å la prisen fastsette av Gjøvik Kontrollnemnd, avdeling for fast eiendom, istedenfor ved eksprispriasjonsskjøn.

Eierne og o.r.sakfører Mohn redegjorde for saken og foreviste kart over det areal av eiendommen som jernbanen har krevet avstått til bruk for sidesporet.

Den del av Strandgaten 13,a som skal avstas til sidesporet er dels grunn som brukes av Gjøvik Trevarefabrikk og dels grunn som eierne av Strandgaten 13,a har leiet bort til E.S.Elfstedts gartneri. Disse 400 m<sup>2</sup> ligger like opp til den nåværende jernbanelinje Oslo - Gjøvik.

Av Strandgaten 13,a svares grunnavgift til Gjøvik Gård beregnet

(11/9 1950. Av møtebok for Prisnemnda.)

etter kornprisen.

For 1949 var denne grunnavgift kr. 60,24 pr. dekar og antas at denne grunnavgift å ville ble ca. kr. 65,- pr. dekar for 1950. Da det er forutsetningen at denne grunnavgift skal bortfalle for det areal som avstås til Norges Statsbaner, må Gjøvik Gård ha særskilt erstatning for tapet av grunnavgiften for disse 400 m<sup>2</sup>.

Deretter foretok nemnda befaring av eiendommen sammen med de frammodt, hvoretter møtet fortsatte i eget kontor.

Etter at saken var diskutert gjorde nemnda følgende

Vedtak:

Høyeste lovlige pris for avståelse av ca. 400 m<sup>2</sup> av Strandgaten 13,a. i Gjøvik, settes til kr. 5,- pr. m<sup>2</sup>.

Høyeste lovlige pris for frafaldelse av grunnavgift for dette areal settes til kr. 2,- pr. m<sup>2</sup>.

Einar Finstuen

Ragnar Sæhle

Sigv. Aanestad

1950, september 11. Av møtebok for Gjøvik Prisnemnd.

(Dok. 19 ad 53 -NYTT.)

Som sak nr. 20/1950 ble behandlet takstbegjæring fra overretts-sakfører Hugo Mohn på vegne av eieren Generalkrigskommisær Alf Mjøsen. Til møtet var innkalt eieren av forannevnte eien-dom, Alf Mjøsen, Hugo Mohn og overingeniør Wilh. Bull-Engelstad møtte etter anmodning av Norges Statsbaner.

Formannen gjorde rede for grunnlaget for takseringen og reglene for anke.

De møtende ble gitt høve til å uttale seg.

Det ble gitt følgende opplysninger:

Norges Statsbaner har tatt ut stevning for i medhold av jernbaneloven å ekspropriere ca. 1100 m<sup>2</sup> av Strandgaten 11a.

(11/9 1950. Av møtebok for Prisnemnda.)

i anledning av et jernbanesidespor fra Gjøvik jernbanestasjon til A/S Hunton Bruk.

I møte den 31. august 1950 med jernbaneinspektør Reidar A. Bøen har imidlertid eieren av Strandgaten 11 a. gått med på å la prisen fastsette av Gjøvik Kontrollnemnd, avdeling for fast eiendom, istedenfor ved ekspropriasjonsskjønn. Eieren og o.r.sakfører Mohn redegjorde for saken og foreviste kart over det areal som jernbanen har krevet avstått til bruk for sidesporet.

Den del av Strandgaten 11 a. som skal avstås til Norges Statsbaner er for tiden bortleiet til gartner E. S. Elfstedt. Disse ca. 1100 m<sup>2</sup> ligger like opp til den nåværende jernbanelinje Oslo-Gjøvik.

Deretter foretok nemnda befaring av eiendommen sammen med de frammette, hvoretter møtet fortsatte i eget kontor.

Etter at saken var diskutert gjorde nemda følgende:

Vedtak:

Høyeste lovlige pris for avståelse av ca. 1100 m<sup>2</sup> av Strandgaten 11 a. i Gjøvik til Norges Statsbaner settes til kr. 7,- pr. m<sup>2</sup>.

Einar Finstuen

Ragnar Sæhle

Sigv. Aanestad

1951, januar 15. Skriv fra I/S Gjøvik Lense v/Gustav Rosted til Gjøvik bygningsråd. (Dok. 32.)

Den 13/11 f.å. vedtok det ørde bygningsråd en ny reguleringsplan for Gjøvik sentrum, som bl.a. forutsetter at det skal anlegges en strandpromenade ut mot Mjøsa øst for jernbanen og at arealet mellom den vordende strandpromenaden og jernbanens eiendom skal utnyttes til industritor. Til gjennomføring av denne plan vil det være nødvendig at Gjøvik

(15/1 1951. Skriv fra I/S Gjøvik Lense  
til Gjøvik bygningsråd.)

commune eksproprierer en vesentlig del av Interessentskapet Gjøvik Lenses eiendom på angeldende sted.

Gjøvik Lense ble anlagt i slutningen av det 18. århundre og har sammen med de innenforliggende strandtomter i den etterfølgende tid gjentatte ganger skiftet eier. Den nåværende eier, Interessentskapet Gjøvik Lense, kjøpte lensen med tilhørende tomter i 1920. Interessentskapet har 16 interesserter, som samtlige er skogeiere i Vardal. De eier til sammen 23.330 da. skog. Interessentene betaler en mindre avgift pr.  $m^3$  for å legge tømmer på lensens tomt, dette til bestridelse av lensens utgifter. Også andre skogeiere i Vardal enn interessentene har adgang til å legge tømmer på tomt mot en litt høyere avgift enn den interessentene betaler. Det har tidligere årligårs vært henlagt 6.000 - 8.000  $m^3$  tømmer på tomt, men ikke noe de siste årene, da de stedlige treforedlingsbedrifter har avtatt tømmeret.

Hvis imidlertid en nedgangstid, eller en rasjonalisering av treforedlingsindustrien, skulle medføre at en ikke finner avtagere på stedet for de tømmerkvanta som avvirkes årligårs, da vil ikke bare Lensens interesserter måtte levere tømmeret ved Mjøsa, men en stor del av Vardals skogeiere må levere sitt tømmer samme sted. De skoger hvis avvirkning da naturlig vil bli levert i Gjøvik Lense utgjør ca. 100.000 da. fordelt på mellom 2 og 300 eiere.

Det areal som interessentskapet Gjøvik Lense eier nordenfor Hunnselven, utgjør ca. 35 da.. I tillegg til dette mener interessentskapet at det også eier et areal på ca. 19 da. på sydsiden av Hunnselven, men herom er det tvist med A/S Hunton Bruk, som også mener å eie dette areal. Av det ovennevnte areal på ca. 35 da. vil bli beslaglagt ca. 20 da., hvis

(15/1 1951. Skriv fra I/S Gjøvik Lense  
til Gjøvik bygningsråd.)

den foreslårte reguleringsplan gjennomføres, således at det blir ca. 15 da. igjen. Imidlertid vil dette gjenværende areal for en altoverveiende del være uanvendelig for opplegg av tømmer, fordi det som regel vil stå under vann.

Lensens strandtomter med den utstrekning de nå har, er en helt ideell plass for opplegg av tømmer. Det er lett og bekvem adkomst til tomten, og med den ytterst svake helling stranden har ut mot Mjøsa på angjeldende sted kan tømmeret henlegges i enkelt flake eller i alle fall uten å flores og slik at tømmeret ved den stigende vannstand om våren for en vesentlig del blir liggende i vann således at utgiftene ved å slå tømmeret ut er minimal.

Å finne en annen plass ved Mjøsastrandene som vil være brukbar for opplegg av et slikt kvarntum tømmer som det her dreier seg om, vil være meget vanskelig for ikke å si umulig. Arealet nordenfor lensens eiendom er opptatt av brygger og deretter av Gjøvik Bruk, og nordenfor der igjen er stranden så stupbratt at det er utelukket å få plass til tømmeropplag, man måtte formentlig et godt stykke opp i Biri før det kunne finnes en brukbar ledig plass. Sønnenfor lensens eiendom er det visstnok et areal som er vel skikket for øyemedet, men det tilhører A/S Hunton Bruk og anvendes som opplagsplass for dette selskaps tømmer. Sønnenfor A/S Hunton Bruks eiendom finnes intet areal som kan brukes til tømmeropplagsplass før man kommer flere kilometer sønnenfor Gjøvik. Og et areal her vil ikke på langt nær by på de gunstige betingelser for tømmeropplegg, som Lensens nåværende eiendom gjør, for det første fordi stranden her har meget mindre bredde - den er ikke så flat - for det annet fordi det vil bli vanskeligere å finne bekvem adkomst til stranden, og for det

(15/1 1951. Skriv fra I/S Gjøvik Lense  
til Gjøvik bygningsråd.)

tredje fordi man vil få motkjøring (motbakke). Dette siste er av meget stor betydning, fordi der blandt de skogeiere som sogner til Lensen, er mange som kjører sitt tømmer med hest.

Ved avgjørelsen av hvorvidt en ekspropriasjon skal tillates - i tilfelle hvorvidt den foreslatté reguleringsplan skal vedtas og approberes - vil man måtte foreta en avveining av de interesser som berøres av ekspropriasjonen, på den ene side Gjøvik bys interesser av å få anlagt den nevnte strandpromenade og å få en del av arealet disponibelt til industritomter, og på den annen side den interesse Vardals skogeiere har i å få beholde sin tømmeropplagsplass. Med hensyn til arealets anvendelse til industritomter synes en sådan anvendelse å passe dårlig i forbindelse med en strandpromenade.

Det kan heller ikke erkjennes at det er noe behov for å anvende noe av det heromhandlede areal til industritomter. Eiendommen Kirkeby, som ligger like inn til Gjøvik og like inn til jernbanelinjen - og som Gjøvik by eier sammen med Vardal kommune, vil nemlig kunne avgi industritomter for en uoverskuelig framtid. Det areal av Lensens eiendom som er tenkt anvendt til industritomter, er helt bagatellmessig sammenlignet med det areal som her står til disposisjon. Ved en samlet vurdering av de interesser som i dette tilfelle står imot hinanden, skulle det ikke synes tvilsomt at Vardals skogeieres interesse av å få beholde sin tømmeropplagsplass bør tillegges den avgjørende vekt, og tillater man seg derfor å henvinne at det ærde bygningsråd forandrer den foreslatté reguleringsplan på dette punkt. Finner bygningsrådet ikke å burde imøtekomme dette, ber man om at nærværende henvendelse blir vedlagt ved sakens oversendelse til Gjøvik bystyre og eventuelt til departementet.

(22/1 1951. Skriv fra fløtn.inspektøren  
i Mjøsvassdraget til gårdbnr. J.Aalstad.)

og etter krigen har vært kjørt med bil direkte til brukerne,  
men dette forhold kan man ikke regne med vil fortsette i all  
framtid.

1951, februar 12. S k r i v fra Distriktsjefen i Glommens Tømmer-  
målings 6.distrikt, Asmund Solheim, til gårdbnr.Johan Aalstad.

( Dok. 2 ad 19.)

Ad Flyttmerking av tømmer - Velteplasser.

Deres skrivelse mottatt og som svar henvises til mine  
nedenanførte uttalelser.

Flyttmerking av tømmer - for videretransport til  
vassdrag - blir som regel innvilget av distriktsjefen, men  
tømmeret skal være fremlagt i flaker så ikke målingsarbeidet  
blir sinket. Der hvor tømmeret er lagt i lunner og hvor det  
er vanskelig for leverandøren å få lagt tømmeret i flaker,  
vil ekstrautgifter for leverandøren være en selvfølge, da han  
må ha et stort ekstramannskap til å fremlegge tømmeret så  
ikke målerne blir heftet i målingsarbeidet, for hvis målerne  
heftes blir tømmermålingen påført unødige utgifter som skal  
utligges på leverandøren etter fremsatt forslag fra distrikts-  
sjefen. Dette forslag oversendes Glommens Tømmermålings  
Hovedkontor.

Skogeiere som sogner til Gjøvik lense, vil bli påført  
store utgifter, hvis nevnte lense ikke blir tilgjengelig for  
fremlegging av tømmer.

Der må da søkes etter andre velteplasser for levering  
av tømmer og eventuelt flyttmerket tømmer.

For flyttmerket tømmer henvises til vedlagte skjema  
M. 62 og særbestemmelser for Mjøsa.

Hvis Gjøvik lense ikke blir tilgjengelig for tømmertillegging,

1951, januar 22. Skriv fra fløtningsinspektøren i Mjøsvass-draget Johs. Mølmen til gårdbruker Johan Aalstad, Vardal.

(Dok. 1 ad 19.)

Det fremgår av Deres brev av 19. ds. at Gjøvik Kommune har tenkt å erverve Gjøvik lense for å skaffe plass til industriomter og strandpromenade m.m..

Uten å ha noen kjennskap til planene er det ikke godt å gi noen uttømmende uttalelse om hvordan dette vil stille seg for tømmertilleggingen. Man må gå ut fra at fyllingen må ligge over flomvannstanden. Den høyeste observerte v.st. i tidsrummet 1912 - 50 var 8,31 m. i 1927 på Hamar vannmerke. Den laveste regulerte vannstand er 1,64.

Tømmeret skal overalt rundt Mjøsa legges på land og så høyt at det får den nødvendige tørk før vannet stiger opp i det. Etter nå gjeldende bestemmelser skal det legges minst 0,5 m. høyere enn v.st. 1. februar. Denne bestemmelse er for streng og blir sjeldent overholdt, men selv om man strekker seg så langt som til å si at tømmeret kan legges ned til v.st. 1. mars, så har denne i gjennomsnitt i 1912 - 40 vært 2,82 m. eller 1,18 m. høyere enn laveste v.st.. Så langt ut over må man vel regne med at fyllingen vil gå. Det blir altså ikke noen plass til tømmeret utenfor fyllingen.

Vinterhugget tømmer tillates heller ikke lagt i haug, da det ikke får den nødvendige tørk. Skogeiere som sogner til Gjøvik lense og tilstøtende område, vil med andre ord miste sin tilleggingsplass om disse planer skulle bli realisert. Jeg vet heller ikke noe annet sted i nærheten, som tømmeret kan henvises til.

Der var i mellomkrigsårene ganske meget tømmer i Gjøvik lense. I 1930 måtte det delvis legges i 2 lag. Prisbestemmelser og andre forhold har gjort at en del tømmer under:

(22/1 1951. Skriv fra fløtn.inspektøren  
i Mjøsvassdraget til gårdbnr. J.Aalstad.)

og etter krigen har vært kjørt med bil direkte til brukerne,  
men dette forhold kan man ikke regne med vil fortsette i all  
framtid.

1951, februar 12. S k r i v fra Distriktsjefen i Glommens Tømmer-  
målings 6.distrikt, Asmund Solheim, til gårdbnr.Johan Aalstad.

( Dok. 2 ad 19.)

Ad Flyttmerking av tømmer - Velteplasser.

Deres skrivelse mottatt og som svar henvises til mine  
nedenanførte uttalelser.

Flyttmerking av tømmer - for videretransport til  
vassdrag - blir som regel innvilget av distriktsjefen, men  
tømmeret skal være fremlagt i flaker så ikke målingsarbeidet  
blir sinket. Der hvor tømmeret er lagt i lunner og hvor det  
er vanskelig for leverandøren å få lagt tømmeret i flaker,  
vil ekstrautgifter for leverandøren være en selvfølge, da han  
må ha et stort ekstramannskap til å fremlegge tømmeret så  
ikke målerne blir heftet i målingsarbeidet, for hvis målerne  
heftes blir tømmermålingen påført unødige utgifter som skal  
utligges på leverandøren etter fremsatt forslag fra distrikts-  
sjefen. Dette forslag oversendes Glommens Tømmermålings  
Hovedkontor.

Skogeiere som sogner til Gjøvik lense, vil bli påført  
store utgifter, hvis nevnte lense ikke blir tilgjengelig for  
fremlegging av tømmer.

Der må da søkes etter andre velteplasser for levering  
av tømmer og eventuelt flyttmerket tømmer.

For flyttmerket tømmer henvises til vedlagte skjema  
M. 62 og særbestemmelser for Mjøsa.

Hvis Gjøvik lense ikke blir tilgjengelig for tømmertillegging,

(12/2 1951. Skriv fra Distriktsjefen i Glommens Tømmermålings 6. distrikt til g̊rdbruksjefen Johan Aalstad.)

så er leverandørene - som tidligere har levert sitt tømmer i lensen - naturlig henvist til å kjøre tømmeret ut til Vårnes strand, men da må der opparbeides bilvei for adkomst til nevnte strand.

Nord for Gjøvik lense er tømmertilleggingsplassene Øverby-, Furuset og Furusetvika alt for små til å kunne tilfredsstille plass for det tømmer som sogner til Gjøvik lense.

1951, juni 28. Av generalutskrift av Gjøvik formannskaps forhandlingsprotokoll. (Dok. 3 ad 2.)

Fra møte den 28. juni 1951 i Gjøvik bystyre.

Tilstede 9 formenn og 26 representanter.

Sak nr. 141. Utsatt sak fra møte 28/5 1951. Diverse reguleringssaker.

I Gjøvik bygningsråds møte den 23. februar 1951 ble det etter innstilling fra byplankomiteen foreslått følgende reguleringsforandringer i gjeldende byplan:

-----  
3. Strøket øst for jernbanelinjen og ut til Mjøsa, mellom brygga og Hunnselva, reguleres som industristrøk med nødvendige adkomstveier (gater) med følgende vedtekter:

§ 1. Arealet som utlegges til industri er på kartet vist med skrafur. Innenfor dette området kan arealet oppdeles etter de enkelte bedrifters behov, etter grenser som i hvert enkelt tilfelle skal godkjennes av bygningsrådet. Parsellene skal ha mest mulig regelmessig form.

§ 2. Anleggenes art og utformning skal i hvert enkelt tilfelle godkjennes av bygningsrådet. Bygningsrådet kan bestemme at bedrifter som antas å ville medføre særlige ulemper, henvises til andre deler av regulert område.

(28/6 1951. Av utskrift fra møte i Gjøvik bystyre.)

§ 3. Bebyggelsen, som skal være av brannfaste materialer, kan oppføres i inntil 2 etasjer.

§ 4. I dette industristrøk tillates ikke oppført boligbygg.

Bygningsrådet kan dog gjøre unntak herfra, etter at helserådets uttalelse er innhentet.

§ 5. Inngjerding av tomta må anmeldes til bygningsrådet, som skal godkjenne, såvel gjerdenes plassering, deres høyde, konstruksjon og farge.

§ 6. Det forutsettes at det utarbeides detaljert bebyggelsesplan med vedtekter for industriområdet mellom jernbanestasjonen og Mjøsa, før noen tomter utdeles eller bebygges.

Til sakens behandling i bystyrets møte den 28. mai d.å. hadde formannskapet foretatt sådan innstilling:

"Bygningsrådets vedtak av 23. februar 1951 om reguleringssandringer i gjeldende byplan for Gjøvik tiltredes, dog således at forslagets punkt 2 om den nye gates utløp i Hunnsveien (mellom Glassverksgata og Hunnsveien) utstår".

Ordføreren foreslo at bygningsrådets vedtak pkt. 2, annet avsnitt, om ny gate mellom Brennerigaten og Sommerfeldts gate utsatt.

Dette forslag vedtokes enstemmig.

Deretter foreslo ordføreren:

"Bygningsrådets vedtak av 23. februar 1951 om reguleringssandringer i gjeldende byplan for Gjøvik tiltredes, dog således at forslagets punkt 2 om den nye gates utløp i Hunnsveien (mellom Glassverksgata og Hunnsveien) utstår".

Frk. Anne Pedersen foreslo:

Prinsipalt: "Bygningsrådets framlegg om industristrøk øst for jernbanelinjen og ut til Mjøsa, mellom brygga og Hunnselva,

(28/6 1951. Av utskrift fra møte i Gjøvik bystyre.)

avvises. Strøket blir å regulere som parkanlegg med strandpromenade."

Subsidiært: "Strøket mellom brygga og Hunnselva, øst for jernbanelinjen innreguleres i byplanen. Spørsmålet om hva området skal nytties til, utstår inntil videre."

Anne Pedersens prinsipale forslag forkastedes med 33 mot 2 stemmer, og det subsidiære forslag forkastedes med 24 mot 11 stemmer.

Beck foreslo bygningsrådets vedtak pkt.1, linje 8 Kilebanehaugen kan utnyttes til industriområde, tilføyet, "og/eller boligbygg", og Lillebrænd foreslo samme vedtaks pkt. 3 får følgende ordlyd:

"Strøket øst for jernbanelinjen og ut til Mjøsa, mellom brygga og Hunnselven, reguleres som industristrøk med plass til strandpromenade mot Mjøsa med følgende vedtekter", og at vedtektenes § 6 får slik ordlyd:

"Det forutsettes at det utarbeides detaljert bebyggelsesplan med vedtekter for industriområdet mellom jernbanen og strandpromenaden, før noen tomter utdeles eller bebygges".

Åsmundrud foreslo følgende tilføyelse til ordførerens forslag: "og de endelige planer forelegges bystyret til godkjennelse."

Ved voting ble ordførerens forslag med Beck's, Lillebrænd's og Åsmundrud's forslag, enstemmig vedtatt.

1951, oktober 31. Skriv fra Firma Henry Hansen & Sønn, Bygg- og Murmestere, Oslo, til Gjøvik Trevarefabrikk. (Dok. 1 ad 35.)  
Ad Strandgaten 13, Gjøvik.

Efter Deres anmodning har undertegnede besiktiget ovennevnte eiendom for å avgjøre uttalelse om verdien.

(31/10 1951. Skriv fra Henry Hansen & Sønn  
til Gjøvik Trevarefabrikk.)

Eiendommen ligger sentralt mellom Strandveien og jernbanen. Iflg. målebrev av 1908 utgjør det samlede areal 10607,7 m<sup>2</sup>. Det er imidlertid frasolgt i årenes løp 2 mindre parseller, og nytt målebrev for det gjenværende areal foreligger ikke. Skjønnsmessig vil vi anta at det gjenværende areal utgjør 8700 m<sup>2</sup>. Arealet egner seg godt til forretnings- og industribruk. Arealet er bebygget med:

1. Fabrikkbygning m/kontorrom og flisekjeller, 1 etasje og loft 28,50 x 10,30 m. + kontorer i 1. etasje 7,60 x 5,40 m. Hertil kommer inntilbygget skur 7 x 4,50 m. samt halvtekke 21,50 x 2,50 m.

Under selve fabrikkbygningen er det grunnmur av betong. Kontortilbygget står på pillarer. Taket er tekket med sten unntatt en mindre del, som er tekket med bølgeblikk. Bygningen er av bindingsverk. Jordgolv i kjeller. Bjelkelagene er av tre, hvorav 1. etasjes bjelkelag er forsterket med jerndragere. I 8 m. lengde og bygningens bredde er det på loft innredet tørke. Resten av loftet er enkelt panelt. 1 murt pipe. Lys og vann innlagt. Bygningen er oppført i 1904 med en del senere forandringer.

Inneholder 1. etasje: Fabrikklokale, 2 kontorrom.

loft: Tørke, lagerrom.

Kjelleren benyttes til fliselager.

2. Lagerbygning i 1 etasje og loft 19 x 9 m. Bygningen er av enkelt panelt bindingsverk. Står på pillarer. Taket tekket med sten. Trebjelkelag med plankegolv. Loftsbjelkelaget har gulv på 2/3 av arealet, idet det ikke er lagt gulv ute ved langvegger. Lys innlagt. Inneholder 1 rom i 1. og 1 rom på loft.

3. Inntil nr. 2 er stall 7,50 x 3,50 m.. Oppført av

(31/10 1951. Skriv fra Henry Hansen & Sønn  
til Gjøvik Trevarefabrikk.)

bindingsverk i 1 etasje og loft over. Lys innlagt.

4. Skur 6,65 x 5,80 m. Jordgolv. Vegger av bindingsverk. Skråtak med bølgeblikk.

5. Glasslager og Verksted i 1 etasje 7,50 x 3 +  
7,50 x 4 m. Oppført av bindingsverk med panel utvendig og  
Huntonit innvendig. Gulv av tre. Lys innlagt. Inneholder  
verkstedrom og lagerrom.

6. Åpent skur 32 x 9 m. Jordgolv. Skråtak med  
bølgeblikk.

7. Åpent skur 49 x 8 m. Jordgolv. Skråtak tekket  
med bølgeblikk.

8. Åpent skur 18 x 5 m. Gulv av tre. Skråtak  
tekket med papp.

9. Åpent skur 9 x 7 m. Jordgolv. Skråtak tekket  
med bølgeblikk. (sandlager).

10. Flisesilo 6,50 x 3,50 m. Vegger av bindingsverk  
med enkel panel. Tak tekket med bølgeblikk.

Bygningene er, alderen tatt i betrakning, i vanlig  
god stand. Skurene er i noenlunde god stand. Alle bygninger  
er taksert i den stand de befinner seg. Arealets verdi an-  
settes til kr. 10,- pr.  $m^2$ .

Arealet med påstående bygninger etter prisnivå  
8/4-40 ansettes til

kr. 150.000,-, kroner etthundreogfemtitusen.

I taksten er ikke tatt hensyn til maskiner, og heller  
ikke demontering, flytning og montering av disse i andre  
lokaler. Det er heller ikke tatt hensyn til den forretnings-  
messige goodwill.

Den tekniske verdi (tomt + byggeverdi) etter nu-  
værende prisnivå under hensyntagen til bygningenes tilstand

(31/10 1951. Skriv fra Henry Hansen & Sønn  
til Gjøvik Trevarefabrikk.)

ansettes til:

Tomten, 8700 m <sup>2</sup>	kr. 87.000,-
Bygningenes byggeverdi	" <u>160.000,-</u>
	<u>kr.247.000,-.</u>

Henry Hansen

Eivind Lund

1951, desember 8. Av møtebok for Gjøvik Prisnemnd.  
1952, august 7.

(Dok.20 ad 53 - NYTT.)

Den 8. desember 1951 holdt Gjøvik Kontrollnemnd,  
avdeling for fast eiendom, møte i Trondhjemsveien 51.

Nemnda var fulltallig.

Som sak nr. 10/1951 ble behandlet takstbegjæring fra advokat  
Hugo Mohn på vegne av eieren fru Arnhild Gjems.

Til møtet var innkalt eieren av forannevnte eiendom,  
fru Gjærsvold møtte og viste om. Formannen gjorde rede for  
grunnlaget for takseringen og reglene for anke.

De frammette ble gitt høve til å uttale seg.

Nemnda foretok deretter befaring av eiendommen sammen med de  
frammette, hvoretter møtet fortsatte i eget kontor.

Eiendommen har et samlet grunnareal av 579,31 m<sup>2</sup>,  
opparbeidet hage. Festegrunn. Fin beliggenhet.

Etter at saken var diskutert gjorde nemnda følgende

Vedtak:

Høyeste lovlige pris for Trondhjemsveien 51 i Gjøvik settes  
til kr. 4,- pr. m<sup>2</sup>.

Den 7. august 1952 holdt Gjøvik Kontrollnemnd, avd.  
for fast eiendom møte i Strandgaten 38 a. Nemnda var full-  
tallig. Som sak nr. 7/1952 ble behandlet takstbegjæring fra  
M. Høgetvedt på vegne av Opland Kjøle- og fryselauger.

(7/8 1952. Av møtebok for Prisnemnda.)

Til møtet var innkalt eieren av forannevnte eiendom, Høgetvedt møtte. Formannen gjorde rede for grunnlaget for takseringen og reglene for anke. De møtende ble gitt høve til å uttale seg. - Nemnda foretok deretter befaring av eindommen sammen med de frammette, hvoretter møtet fortsatte i eget kontor.

Eiendommen har et samlet grunnareal av 1610,3 m<sup>2</sup>, derav gategrunn 641,3 m<sup>2</sup>. Tomten har fin beliggenhet, er planert og tilsådd plen. Etter at saken var diskutert gjorde nemnda følgende

Vedtak:

Høyeste lovlige pris for Strandgaten 38 a. i Gjøvik settes til kr. 11300,-.

Einar Finstuen      Ragnar Sæhle      Sigv. Aannestad

1952, februar 4. Skr i v fra Det kgl. Kommunal- og Arbeidsdepartement til Byingeniøren i Gjøvik. (Dok. 4 ad 2.)

Endret regulering av strøk omkring Storgaten fra Hunnsveien og frem til høyde med Nybrua og av strøk øst for jernbanelinjen mellom brygga og Hunnselva, Gjøvik.

Brev hit 11. desember 1951.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stod fester departementet vedtak av Gjøvik bystyre i møte den 28. juni 1951 om de nevnte reguleringer.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet bystyrts vedtak samme dag om vedtekter i tilknytnir til den sist nevnte regulering med noen endringer foretatt av departementet.

Vedtekten vil bli tatt inn i Norsk Lovtidend, 1. avd.

Saken har påny vært forelagt Samferdselsdepartementet,

(4/2 1952. Skriv fra Kommunal og Arbeids-departementet til Byingeniøren i Gjøvik.)

som i brev av 25. januar 1952 nå ikke har noe å bemerke til reguleringen.

§ 6 i de foreslalte vedtekter er en generell avisning som bør utgå av vedtekten.

En ber vedkommende gjort kjent med dette.

Det stadfestede reguleringskart følger vedlagt.

Dette kart bes sendt inn til departementet igjen med to kopier oppklebet på lerret, jfr. § 27,5 i bygningsloven. Det vil deretter bli sendt tilbake med påtegning om stadfestingen.

Et eksemplar av vedtekten som de skal lyde legges ved.

En gjenpart av dette brev legges ved.

1952, mai 12. Generalutskrift av Gjøvik formannskaps forhandlingsprotokoll, fra møte den 12/5 1952.

(Dok. 8 ad 2.)

Tilstede 9 formenn og 27 representanter.

Sak nr. 57. Endringer i reguleringsplanen for Gjøvik, forsåvidt angår areal for rutebilstasjon.

Ved bystyrets vedtak av 17. oktober 1949 er vedtatt reguleringsendringer som bl.a. omfatter areal for anlegg av rutebilstasjon på området fra det nye sidespor til A/S Hunton Bruk til kanalen fra A/S Gjøvik Gårds elektrisitetsverk, og mellom Strandgaten og jernbanen.

Formannskapets innstilling var sålydende:

"Til gjennomføring av byplanen eksproprieres den grunn som er nødvendig og de rettigheter som er til hinder for anlegg av rutebilstasjon som skal være kommunal. Jfr. Bygningslovens § 40".

Vedtak:

Innstillingen vedtokes enstemmig.

1952, mai 12. General utskrift av Gjøvik formannskaps forhandlingsprotokoll. (Dok. 9 ad 2.)

Sak nr. 58. Endret regulerering av strøk øst for jernbanelinjen mellom brygga og Hunnselva.

Ved bystyrets vedtak av 28. juni 1951 er strøket øst for jernbanelinjen og ut til Mjøsa, mellom brygga og Hunnselva, regulert som industristrøk med nødvendige adkomstveier (gater) og særskilt vedtekt vedtatt.

Vedtaket er stadfestet av Kommunal- og Arbeidsdepartementets brev av 4. februar 1952.

Formannskapets innstilling sålydende:

"Til gjennomføring av endret regulerering av strøk øst for jernbanelinjen mellom brygga og Hunnselva beslutter bystyret å ekspropriere hele strøket. En del av arealet vil bli anvendt til anlegg av gater, plasser, parker og offentlige beplantninger og en del til tomter for industribygg og andre bygg."

Vedtak:

Innstillingen vedtokes enstemmig.

1952, desember 2. Skriv fra Det kgl. Kommunal- og Arbeids-departement til fylkesmannen i Oppland. (Dok. 10 ad 2.)

Ekspropriasjon - Gjøvik kommune.

Brev hit senest 6. november 1952 fra høyesterettsadvokat M. Sterri.

I henhold til § 41,1 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 gir departementet herved i samsvar med bystyrets vedtak av 12. mai 1952 tillatelse for Gjøvik kommune til å ekspropriere den del av Gjøvik Lenses eiendom, som ligger øst for jernbanelinjen mellom brygga og Hunnselva, for gjennomføring av reguleringsplan for omhandlede strøk i Gjøvik, som

(2/12 1952. Skriv fra Kommunal- og Arbeids-departementet til Fylkesmannen i Oppland).

ble stadfestet av departementet 4. februar 1952. Tillatelsen til ekspropriasjon omfatter også de rettigheter som måtte være til hinder for reguleringsens gjennomføring.

Kartet er forsynt med påtegning om stadfestingen.

På kartet er angitt med rød strek det areal som omfattes av ekspropriasjonstillatelsen.

• En ber vedkommende gjort kjent med dette.

En gjenpart av dette brev legges ved.

1953, mars 14. Begjæring om ekspropriasjonsskjønn til Skjønnskommisjonen for Gjøvik fra Gjøvik kommune. (Dok. 2.)

Saksøker: Gjøvik kommune, Gjøvik.

Prosessfullmektig: H.r.advokat M. Sterri, Gjøvik.

Saksøkte:

1. Generalkrigskommisær Alf Mjøsen, Gjøvik.
2. Nils Ugland, Gjøvik.
3. Andreas Ugland, Gjøvik.
4. Fru Randi Mørk, Bestumveien 97, Lilleaker.
5. Fru Else Ekkeren, Ål, Hallingdal.
6. Fru Annik Øveraasen, Gjøvik.
7. John Øveraasen, Gjøvik.
8. Per Øveraasen, Gjøvik.
9. Interessentskapet Gjøvik Tense v/styrets formann Arne Rostad, Vardal.
10. Handelsgartner Einar Sigfred Elfstedt, Gjøvik.
11. A/S Byggeleverandøren, Gjøvik.
12. Kauffeldtske Pleiehjem, pr. Gjøvik.

---

Saken gjelder: Ekspropriasjon etter lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 §§ 40 og 41, jfr. §§ 54 og 55.

(14/3 1953. Begjæring om ekspropriasjons-skjønn fra h.r.advokat Sterri.)

A. De eiendommer som må antas å berøres av skjønnet er Strandgaten nr. 9, 11, 11a, 11b, 13a og Gjøvik Lense med strandtomter, som i registret ikke er gitt eget nummer.

B. De reguleringer som ligger til grunn for skjønnet og ekspropriasjonen er på lovlig måte vedtatt av Gjøvik bystyre og stadfestet av departementet. Dette gjelder dog ikke Badstuvegen, hvis omregulering har sin hjemmel i bygningslovens § 28 punkt 2.

Bevis: 1) Generalutskrift av Gjøvik formannskaps forhandlingsprotokoll av 17. oktober 1949 punkt 7.

2) Skrivelse fra Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet til fylkesmannen i Oppland av 24. juni 1950 med fylkets påtegning av 27.s.m.

3) Generalutskrift av Gjøvik formannskaps forhandlingsprotokoll av 28. juni 1951 punkt 3.

4) Skrivelse fra Kommunal- og Arbeidsdepartementet til byingeniøren i Gjøvik av 4. februar 1952.

5) Generalutskrift av Gjøvik formannskaps forhandlingsprotokoll av 7. september 1950.

6) Skrivelse fra Gjøvik byingeniørkontor til generalkrigskommisær Alf Mjøen av 10. mars 1952 med påtegning av 17.s.m.

7) Skrivelse fra Øveraasens Motorfabrik & Mek. Verksted til byingeniøren i Gjøvik av 19. mars 1952.

C. Gjøvik bystyre har på lovlig måte fattet vedtak om ekspropriasjon. Departementet har gitt tillatelse hertil etter bygningslovens § 41, punkt 1. Dette har bare interesse for Gjøvik Lense med strandtomter. Ekspropriasjonshjemmelen ellers har man i samme lovs § 40.

Bevis: 1) Generalutskrift av Gjøvik formannskaps forhandlingsprotokoll av 12. mai 1952.

(14/3 1953. Begjæring om ekspropriasjons-skjønn fra h.r.advokat Sterri.)

- 2) Generalutskrift av Gjøvik formannskaps forhandlingsprotokoll av 12. mai 1952.
  - 3) Generalutskrift av Gjøvik formannskaps forhandlingsprotokoll av 12. mai 1952.
  - 4) Skrivelse fra Kommunal- og Arbeidsdepartementet til fylkesmannen i Oppland av 2. desember 1952 med fylkets påtegning av 4.s.m..
- D. De enkelte saksøkte må antas å bli berørt av skjønnet eller ekspropriasjonen på følgende måte:
- a) Saksøkte nr. 1.  
Som hjemmelsinnehaver til Strandgaten nr. 11 a og 11 b og som berettiget til grunnavgift for Strandgaten nr. 9, 11 og 13 a.  
Bevis: 1) Panteattest over Strandgaten nr. 11 a av 4.febr.1952.  
2) Do. " Strandgaten nr. 11 b av 3.febr.1953.  
3) Do. " Strandgaten nr. 9 og 11 av 4.febr.52  
4) Do. " Strandgaten nr. 13 a av 4.febr. 1952  
5) Bykontrakten av 14. januar 1857, tinglyst 1. juli  
og 2. desember 1861.
  - b) Saksøkte nr. 2, 3, 4 og 5.  
Som hjemmelsinnehavere til Strandgaten nr. 13 a.  
Bevis: Som under a nr. 4.
  - c) Saksøkte nr. 6, 7 og 8.  
Som eiere av Strandgaten nr. 9 og 11.  
Bevis: Som under a punkt 3.
  - d) Saksøkte nr. 9.  
Som hjemmelsinnehaver av Gjøvik Lense med strandtomter.  
Bevis: Panteattest over denne eiendom av 17.desember 1952  
og som under a punkt 5.
  - e) Saksøkte nr. 10.  
Som fester av en del av Strandgaten nr. 11 a.

(14/3 1953. Begjæring om ekspropriasjons-skjønn fra h.r.advokat Sterri.)

Bevis: Festekontrakt mellom generalkrigskommisær Alf Mjøsen og E.S. Elfstedt av 21. november 1940, tinglyst 13. desember s.å.. Det er sannsynlig at det her ikke foreligger erstatningsverdig interesse. Det spørsmål vil bli tatt opp under skjønnet.

f) Saksøkte nr. 11.

Det henvises til kontrakt mellom A/S Alf Mjøsen og Gjøvik Garderobeservise A/S av 5. august 1946 med påtegnet erklæring av s.d., tinglyst 16.s.m.

Bevis: Nevnte kontrakt med påtegning.

Forøvrig som under e.

Det bemerkes at Gjøvik Garderobeservise A/S er slettet av registret og at A/S Byggeleverandøren har overtatt dets aktiva og passiva etter aksjeloven.

g) Saksøkte nr. 12.

Som berettiget til grunnavgift for Gjøvik Lense med strandtomter.

Bevis: Som under d.

Det er mulig at ikke alle de her nevnte eiendommer og rettigheter vil bli berørt av ekspropriasjonen. Dette forhold vil bli klarlagt under skjønnet.

E. Ekspropriasjonens formål er gjennomføringen av de foreliggende reguleringer, og omfatter den grunn (bebygget og ubebygget) som er nødvendig og de rettigheter som er til hinder for dette formål.

F. Dersom ervervelsen av et grunnstykke fører med seg at den tilbakeværende del av eiendommen innskrenkes slik at det for samme pådras ulempeerstatning og denne del er ubebygget, forbeholder saksøkeren seg å kreve takst over eiendommen i sin helhet med hjemmel i bygningslovens § 40 post 2.

G. Refusjonsspørsmålet etter bygningslovens §§ 46, 47, 48, 51 og

(14/3 1953. Begjæring om ekspropriasjons-skjønn fra h.r.advokat Sterri.)

52, jfr. §§ 49 og 50, omfattes ikke av denne begjæring. Dette spørsmål vil i tilfelle bli tatt opp til behandling og avgjørelse senere.

H. Under henvisning til Forsynings- og Gjenreisningsdepartementets brev til fylkesmannen i Oppland av 24. juni 1950 (vedlegg 2), vil de saksøkte nr. 2, 3, 4 og 5 bli anvist en annen tjenlig tomt for sin bedrift. Ryddiggjøring vil ikke bli krevet før de saksøkte har hatt rimelig anledning til å føre opp sitt nybygg på den nye tomt og foreta flytning. De nærmere bestemmelser herom vil bli tatt inn i de endelige alminnelige skjønnsforutsetninger.

Allerede under saksforberedelsen er det av interesse å få nærmere opplysninger om planer og tegninger for nybygget er utarbeidet, om byggetillatelse er meddelt eller søknad herom sendt inn og hvor lang tid de saksøkte mener de må ha for å gjøre nybygget ferdig til innflytning. Det er rimelig at fristen begynner å løpe fra den tid den nye tomtten er stillet til disposisjon i byggeklar stand.

Før skjønnsretten begynner sitt arbeide, vil den nye tomtten ble avmerket i marken.

Dersom de saksøkte akter å påstå ulempeerstatning i forbinnelse med sin bedrift, anmodes de om å legge fram reviderte eller på annen måte legitimerte regnskaper for de fem siste regnskapsår.

I. Dersom saksøkte nr. 9 vil kreve erstatning for tap av tømmer-tilleggs plass, tør jeg be om at interessentskapet legger fram utskrift av sitt regnskap for de siste 10 år. Så snart jeg har full oversikt over dette forhold, skal jeg ta standpunkt til spørsmålet om alternative takster. Det ene alternativet vil i tilfelle gå ut på hel og heftefri avståelse og det annet med

(14/3 1953. Begjæring om ekspropriasjons-  
skjønn fra h.r.advokat Sterri.) r

rett for saksøkte til å disponere over et bestemt areal til  
tilleggs plass med nødvendig adkomst.

J. Jeg tør be om at de saksøkte som har rett til grunnavgift,  
legger fram oppgave over avgiften i de siste 10 år.

K. Før skjønnet holdes vil de arealer som søkes avstått bli av-  
merket i marken. Under skjønnet vil byingeniøren gjøre nærmere  
rede for planene med tilhørende karter og andre ting av  
interesse. Ved henvendelse til ham vil de saksøkte få de  
opplysninger som de måtte ønske.

L. Jeg legger fram alminnelige skjønnsforutsetninger. Skulle  
de saksøkte ha noe vesentlig å bemerke til disse, tør jeg be  
om at de sier fra herom under saksforberedelsen, slik at even-  
tuell endring eller utfylling kan finne sted før skjønnet  
begynner.

M. Jeg tør be om at det settes en passende frist for de saksøkte  
til levering av tilsvar og til å etterkomme de anmodninger  
som er nevnt under H, I, J og L.

N. Skjønnet bes berammet til i siste halvdel av mai eller første  
halvdel av juni d.å.

Vedlegg: 1 - 7) De dokumenter som er nevnt under B.

8 -11) " " " " " " C.

12 -16) " " " " " " D punkt a.

17) Den attest " " " " " D " d.

18) " kontrakt " " " " " D " e.

19) " " " " " " " D " f.

20) Alminnelige skjønnsforutsetninger.

Vedleggene i 25 trykte eksemplarer.

Denne begjæring i 25 eksemplarer, hvorav 24 trykte.

1953, mars 14. Alminnelige skjønnsforsutsetninger  
for ekspropriasjonsskjønn: Gjøvik kommune - generalkrigs-  
kommissær Alf Mjøen m.fl., jfr. skjønnsbegjæringen av 14.mars  
1953.

(Dok. 20 ad 2.)

I.

Den grunn - bebygget og ubebygget - som omfattes av begjæringen om skjønn av 14. mars 1953 eksproprieres til eien-dom.

De rettigheter som hviler på grunnen og som er gjort til gjenstand for ekspropriasjon, faller bort.

Erstatning blir å fastsette selvstendig for eieren, festeren (leieren, bygsleren) og andre som har erstatnings-verdige rettigheter eller interesser i eiendommen.

II.

Er eiendommens verdi som byggegrunn (grunnverdien) større enn den kapitaliserte bruksverdi + eventuell ulempeerstatning, blir erstatningen å fastsette på grunnlag av den høyeste verdi. Det samme gjelder hvis den kapitaliserte bruksverdi + eventuell ulempeerstatning er høyere enn grunnverdien.

Overstiger grunnverdien den kapitaliserte bruksverdi + eventuell ulempeerstatning, svares ikke særskilt erstatning for bygninger på eiendommen (se dog punkt IV), tap av husleie, flytningsutgifter, driftstap eller annen ulempeerstatning.

Erstatning utover omsetningsverdien blir å tilkjenne eieren når han ellers ville lide tap fordi eiendommen etter den spesielle bruk han gjør av den, må ansees før å ha større verdi før ham enn eiendommens verdi i handel og vandel. Likeledes svares der tilleggsersatning når eieren som følge av ekspropriasjonen får merutgifter til anskaffelse av ny eiendom p.g.a. høyere byggemerkostninger eller lignende omstendigheter som står i forbindelse med en alminnelig forhøyelse av pris-

(14/3 1953. Alm. skjønnsforutsetninger.)

nivået. Hertil kommer så vanlig ulempeerstatning.

Ved fastsettelsen av eiendommens omsetningsverdi skal taksten gi uttrykk for full erstatning på basis av det prisnivå som er skapt ved prisbestemmelsene av 8. oktober 1940 og 19. desember 1947. Ved fastsettelsen av de i 3. ledd nevnte erstatninger blir prisbestemmelsenes § 26, 3. og 4. ledd å bringe i anvendelse.

### III.

Gjelder det bygninger på festet eller leiet grunn, blir erstatningen til festeren eller leieren å fastsette etter reglene under II så langt det passer.

Dersom bygningene på grunn av feste- eller leietidens lengde ikke takseres etter nedrivningsverdien, blir de å verdsette etter sin kapitaliserte bruksverdi.

Ved kapitaliseringen tas hensyn til feste- eller leietidens varighet.

### IV.

Erstatning for bygningene på de eiendommer som takses etter verdien som byggegrunn, svarer bare når disse bygninger har en særskilt nedrivningsverdi. I motsatt fall gjøres der fradrag i ekspropriasjonsersstatningen for utgifter til rivning av husene.

### V.

Gjøvik kommune stiller til disposisjon brukbare forretningstomter (bedriftstomter) for de ekspropriater som har forretningshus (bedriftshus) og som ønsker det.

Fraflytning fra de eksproprierte hus vil ikke bli forlangt før 2 år er gått fra det tidspunkt da tomten er stillet til disposisjon i byggeklar stand. Denne frist kan forlenges, dersom kommunen finner at vedkommende har foretatt det

(14/3 1953. Alm. skjønnsforutsetninger.)

som med rimelighet kan forlanges for å få huset ferdig.

I tidsrommet fra utbetalingen av ekspropriasjons-erstatningen og til ryddiggjøring har funnet sted, betales leie etter kontrollnemndas fastsettelse.

VI.

Nødvendig flytning av gjerder foretas av grunneieren eller festeren (leieren, bygsleren) mot særskilt erstatning.

VII.

Er grunnen bevokset eller beplantet, blir erstatningen å fastsette under den forutsetning at eieren (festeren, bygsleren) fjerner og beholder trærne, buskene eller plantene.

VIII.

Refusjonsspørsmålet etter bygningslovens §§ 46, 47, 48, 50, 51 og 52 ligger utenfor saken. Det vil bli avgjort senere enten administrativt eller ved skjønn.

1953, april 28. Av m ø t e b o k for Gjøvik Prisnemnd.  
1953, juni 6.

(Dok. 21 ad 53 - NYTT.)

Den 28. april 1953 holdt Gjøvik Kontrollnemnd, avdeling for fast eiendom, møte i Trondhjemsveien 51 b. Nemnda var fulltallig.

Som sak nr. 7/1953 ble behandlet takstbegjæring fra advokat Hugo Mohn på vegne av eieren fru Arnhild Gjems. Til møtet var innkalt eieren av forannevnte eiendom, ingen møtte.

Formannen gjorde rede for grunnlaget for takseringen, april 1940 og reglene for anke.

De frammette ble gitt høve til å uttale seg. Nemnda foretok deretter befaring av eiendommen, hvoretter møtet fortsatte i eget lokale.

Eiendommen har et samlet grunnareal av 1070 m<sup>2</sup> opp-

(28/4 1953. Av møtebok for Prisnemnda.)

arbeidet mark, festegrunn.

Etter at saken var diskutert gjorde nemnda følgende  
Vedtak:

Høyeste lovlige pris for Trondhjemsveien 51.b i Gjøvik settes til kr. 3,25 pr. m<sup>2</sup>.

Den 6. juni 1953 holdt Gjøvik Kontrollnemnd, avdeling for fast eiendom, møte i Bakkegaten 23. Nemnda var fulltallig. Som sak nr. 8/1953 ble behandlet takstbegjæring fra overretts-sakfører Egil Rødevand på vegne av eieren Osvald Østby. Til møtet var innkalt eieren av forannevnte eiendom, ingen møtte. Formannen gjorde rede for grunnlaget for takseringen, april 1940 og reglene for anke.

De frammette ble gitt høve til å uttale seg.

Nemnda foretok deretter befaring av eiendommen, hvoretter møtet fortsatte i eget lokale.

Eiendommen har et samlet grunnareal av 718,63 m<sup>2</sup> derav gategrunn 72,79 m<sup>2</sup>. Fullt utplantet hage.

Etter at saken var diskutert gjorde nemda følgende

Vedtak:

Høyeste lovlige pris for Bakkegaten 23 i Gjøvik settes til kr. 6,- pr. m<sup>2</sup>.

Einar Finstuen              Sigv. Aannestad              Ragnar Sæhle

1953, mai 9. Skriv fra h.r.advokat Hugo J. Mohn til Gjøvik formannskap. (Dok. 1 ad 6.)

Eks propriasjonsskjenn vedrørende Gjøvik Trevarefabrikks eien-dom Strandgaten 13 A.

Den 17. oktober 1949 fattet Gjøvik bystyre vedtak om ny rutebilistasjon. Vedtaket gikk ut på at hele området fra

(9/5 1953. Skriv fra h.r.advokat Mohn til  
Gjøvik formannskap.)

det nye sidespor til A/S Hunton Bruk til kanalen fra A/S Gjøvik Gårds elektrisitetsverk og mellom Strandgaten og jernbanen skulle reguleres og utlegges til rutebilstasjon. Det er et areal på ca. 13 dekar hvorav ca. 9 dekar eies av Gjøvik Trevarefabrikk, Strandgaten 13 A.

Bystyrets vedtak er den 24. juni 1950 stadfestet av departementet, under forutsetning av at eieren av Strandgaten 13 A skaffes en annen tjenlig tomt.

Gjøvik Trevarefabrikk ønsket å komme til en mindelig ordning med kommunen og innledet forhandlinger. Disse er imidlertid brutt av kommunen og det er i stedet tatt ut begjæring om ekspropriasjon.

Hvordan det vil gå med denne sak skal jeg ikke her innlate meg på. Jeg vil bare nevne at den forutsetning som departementet har satt om at Gjøvik Trevarefabrikk skal skaffes en annen tjenlig tomt ennå ikke er oppfylt av kommunen. Det har riktignok vært tale om at Gjøvik Trevarefabrikk skulle få en tomt igjen på sydsiden av bryggen, men en del av denne tomt eies av Gjøvik Lense, og jeg vet heller ikke om det er klart at en bedrift som Gjøvik Trevarefabrikk vil passe med de øvrige planer kommunen har med strandtomtene. Dette må i tilfelle bekreftes.

Når jeg imidlertid tillater meg å gjøre denne henvedelse til formannskapet, er det med tanke på å få tatt planene med rutebilstasjonen opp til ny behandling. Etter min mening vil nemlig det foran nevnte areal mellom Strandgaten og jernbanen gi stor nok plass både til rutebilstasjon og til Gjøvik Trevarefabrikk. Trevarefabrikken trenger ikke mere enn 3-4 dekar, og fabrikkens beliggenhet kan innpasses slik som det høver best for det øvrige areals benyttelse til rutebilstasjon.

(9/5 1953. Skriv fra h.r. advokat Mohn til Gjøvik formannskap.)

Det gjenværende areal vil bli 9-10 dekar, og meningen, såvidt jeg har hørt, er å støpe et dekke mellom Strandgaten og jernbanen, slik at man får utnyttet arealet i to etasjer. Det er meddelt meg at et slikt areal vil tilfredsstille fem ganger den rutebiltrafikk som Gjøvik har i dag. Og noen ytterligere ekspansjon av rutebiltrafikken skulle en ikke kunne regne med. De distrikter som sogner til Gjøvik er allerede nå stort sett forsynt med veier, og selv om folketallet kan øke, er det neppe tenkbart at rutebiltrafikken skal komme til å overstige det 5-dobbelte av hva man har i dag. Når Gjøvik-Lillehammerbanen er ferdig, må en tvertimot regne med at endel av den nordgående rutebiltrafikk faller bort, dels fordi den blir overflødig, og dels fordi den kan bli nektet konsesjon.

Jeg går ut fra at ingen av formannskapsmedlemmer i og for seg ønsker å ekspropriere bort Gjøvik Trevarefabrikk fra den plass hvor bedriften i år har drevet i 50 år. Derfor tillater jeg meg å anmode om at formannskapet gir byingeniøren og byarkitekten i oppdrag å utarbeide et prosjekt eller undersøke mulighetene for at det areal som skal eksproprieres mellom Strandgaten og jernbanen kan gi plass både for Gjøvik Trevarefabrikk og rutebilstasjonen. Forutsetningen er da at Gjøvik Trevarefabrikk helt nybygges og at den blir plasert der hvor den best kan på tomten.

Hvis formannskapet vil stille seg så imøtekommende at det lar denne plan undersøke, vil jeg senere få komme tilbake til hvordan planen økonomisk kan løses når det gjelder Gjøvik Trevarefabrikk.

Gjenpart herav er sendt til advokat Sterri.